

ובכל רוש תונחא (תצא, ב) דריש: "אמר רבנן רמ"ח מצוות עשה יש בטורה במנין איילין שבאים, ובכל יום צוועקין על האדים, עשה אותנו שתחיה בזאתנו ותאלה ימים. (בפסיקתא דרב פהיא הנסתה, כל אייל נאיבר אומר לאדם, בבקשה מטה עשה כי את הטענה הזאת). ושת"ה מצוות לא עשה במנין מות תחפה, ובכל יום ליום טהרה וזה חת עד שהיא שוקעת, צונחת ואוטרת לאדם, גוזני עלייה בימי טהרי ינני ליום נה, אל תעבור כי את העבירה זו אתה, ואל תכלי את זה ואת העולם כלו לבן חובה. והר' שלש מאות ושליש עשה מצוות".

ובאות קדוש ח"ב (טב, ב) איתא:

"תרי"ג זני עיטה יהיב אוכניתא לבר נש למשני שליט במאיריה, בגין דמאיריה בעא לאוטבא לייה בעלים אין ובעלמא דatty, ונתיר בעלים דatty".

(בלשון בקדש: תרי"ג מני עצות שנם התרי"ג מצוות נתנה בטורה לאדם כדי שיש היה שלם עם קונו כי על ידי הטענות יוכל להשלים את שלמותם עד שיזכו להזדק בו ?תבנה. לפ"ז שקו נזקה לחייטיב עמו בעולם זהה ובעולם הבא, וביותר בעולם הבא).

עוד אמרו בהר הקדוש (ח"ג רעת, א):

"זה שמי זה זכר. שמי עם י"ה שס"ה, זכרי עם ו"ה רמי"ח וכלהו פרי"ג, והינן תרי"ג פקידין דאיתיבנו לבני קדיישין ליטני להו חולקא ביטניה". (הם פרי"ג מצוות שננתנו לבני ישראל הקדושים, שבקיהם שורה עלייהם שם הו"ה שינה להם חלק ביטנו).

ודריש רשותינו במדרש (במדבר רבה ית, כא):

"הלאחות נין בהן פרי"ג אותיות מן אני עד אשר לרעך לא פחות ולא יותר, כן גיד פרי"ג מצוות. וכן נגונך למשה בסיני שבחם חזקים ומושפעים תורה וממשנה תלמיד ואגדה (ושעה לא) יראת ה' היא אוצרו, אין בכל הגידות גדול מזאה ונענוה שגאנדר (דברים י) ועשרה ישראל מה ה' אלהיך שאל מעריך כי אם ליראה את ה' אל תה ללקת בכל דרכיו ולא בה אודה ולעבד את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך, יראת בגיטרא פרי"א ותורה פרי"א ניראה ותורה עצם גלי פרי"ג".